

БОРБА

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ТЪРНОВО

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Год. IX. бр. 11 (373)

Търново, 11 март 1953 г.

Отд. бр. 20 ст.

Г. М. МАЛЕНКОВ

Чрез Съветското посолство СОФИЯ

До Централния комитет на КПСС МОСКВА

Окръжният комитет на БКП — Търново и комунистите от окръжната партийна организация, със свити от болка сърца изразяват дълбоко съболезнование на ЦК на КПСС по случай смъртта на гениалния продължител на безсмъртното дело на Ленин, великият строител на социализма и комунизма, вождя и учителя на съветските народи и цялото прогресивно човечество — Йосиф Висарионович Сталин.

Със смъртта на другаря Сталин ние губим най-добрия покровител и приятел на нашия народ, губим нашия любим учител и вожд, от който нашата Партия се учеше непрестанно как да ръководи трудещите се в борбата за събарянето на капиталистическата диктатура и изграждането на нашата народнодемократична държава.

В тия трудни дни, Окръжният комитет на БКП, всички комунисти и трудещи се от Търновски окръг, сплотени още по-тясно около Централния комитет на БКП начело с другаря Вълко Червенков, обещаваме да следваме неотклонно Сталинския път за социалистическото преуспяване на нашата прекрасна Димитровска родина, да засилим още повече нашата революционна бдителност и неуморно да водим борбата за мир, да разширяваме и укрепваме животворната българо-съветска дружба — гаранция за построяването на социализма в нашата страна.

ВЕЧНА, НЕУВЯХВАЩА СЛАВА НА ВЕЛИКИЯ И БЕЗСМЪРТЕН ЙОСИФ ВИСАРИОНОВИЧ СТАЛИН!

Търново, 6 март 1953 година.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП — ТЪРНОВО
Секретар: Димитър Стойков

ОБРЪЩЕНИЕ

на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия,
на Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се и
на Окръжния комитет на Отечествения фронт — Търново

До членовете на партийните и отечествено-фронтовските организации и всички трудещи се в Търновски окръг.

СКЪПИ ДРУГАРИ И ГРАЖДАНИ!

Не е вече между живите великият ЙОСИФ ВИСАРИОНОВИЧ СТАЛИН — председател на Министерския съвет на Съюза на съветските социалистически републики и Секретар на ЦК на Комунистическата партия на Съветския Съюз.

Престана да тупти пламенното сърце на гения на нашата епоха, бойния другар и съратник на Ленин, продължителя на неговото безсмъртно дело, неуморния строител на социализма и комунизма в Съветския Съюз.

Завинаги затвори очи този, който заедно с Ленин създаде Партията на болшевиките, най-могъщата революционна партия в света.

Целият свят видя величното на СТАЛИН през Октомври 1917 год., в гражданската война, когато той заедно с Ленин ръководеше социалистическата революция, делото за разгромяване враговете на съветската власт.

Стратегическият гений на СТАЛИН, неговото безстрашие в борбата, умението му да кове победи над врага и да въдвухвелява масите се проявиха блестящо през периода на Великата Отечествена война, която коренно измени цялата международна обстановка.

Другарят СТАЛИН въоръжи Комунистическата партия на Съветския Съюз и целия съветски народ с кристално ясна програма за строителството на комунизма в Съветския Съюз и комунистическите партии в капиталистическите и колониалните страни и техните народи в борбата им против капиталистическия гнет за национална независимост.

С неугасваща светлина греят и вечно ще греят в историята на съветския народ и на цялото прогресивно човечество великото име и великото дело на Йосиф Висарионович СТАЛИН.

Народът на Съветския Съюз под мъдрото ръководство на СТАЛИН се научи непрекъснато да укрепва дружбата с великия китайски народ, с народите от страните с народна демокрация и всички трудещи се, които се борят за делото на мира, демокрацията и социализма.

На съветския народ, на неговата комунистическа партия, на Йосиф Висарионович СТАЛИН българският народ дължи ОСВОБОЖДЕНИЕТО СИ от фашизма и капиталистическото господство, СВОЯТА НАЦИОНАЛНА НЕЗАВИСИМОСТ и запазване ЦЕЛОСТТА НА СВОЯТА ТЕРИТОРИЯ от хищническите пристъпи на американо-английските империалисти.

Без другаря СТАЛИН, без Съветския Съюз и неговата братска помощ ние не бихме могли да възстановим своето ограбено народно стопанство и не бихме могли днес

бързо и с още по-голяма увереност да изграждаме социализма в нашата Татковина.

Затова трудещите се в нашата страна с голяма любов произнасят името на другаря СТАЛИН, наричайки го свой освободител, роден баща, велик учител и вожд. „В сърцата на признателните български поколения през вековете неизменно като слънце ще грее величавото име на СТАЛИН“.

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ!

Името на СТАЛИН е символ на мъжество, символ на слава, призив към нас за нови и нови героични дела за благото на трудещите се в нашата страна. С името на СТАЛИН работническата класа, кооператорите и кооператорите, нашите трудови селяни разгъват силите си в борбата за високо производство и високи добиви. С името на СТАЛИН израстват хиляди нови хора на труда. ЦЕЛИЯТ БУЕН ПОДЕМ, НЕВИЖДАНИЯТ РАЗЦВЕТ, КРАСОТАТА И БОГАТСТВОТО НА НАШАТА ДИМИТРОВСКА РОДИНА СА СВЪРЗАНИ С ИМЕТО НА СТАЛИН.

Името на СТАЛИН ще пребъде във вековете, защото вечно и неугасващо е неговото дело — делото на Маркс — Енгелс — Ленин — Сталин.

В тези тежки за прогресивното човечество скръбни дни по неизмеримата загуба ние сме призвани от Централния комитет на нашата Благоево-Димитровска партия, от другаря Вълко Червенков, да сплотим още по-здраво нашите редици около Партията и Правителството, да засилваме непрекъснато нашата бдителност срещу враговете на народа, да подподряваме непрекъснато дисциплината и трудовите успехи, достойно да изпълняваме завета на вождя и учителя на българския народ, съратника на Ленин и Сталин, безсмъртния ГЕОРГИ ДИМИТРОВ — ДА ОСИГУРИМ ПОБЕДАТА НА СОЦИАЛИЗМА В НАШАТА СТРАНА, ОЛИРАЙКИ СЕ НА ПОДДРЪЖКАТА НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ И СТРАНИТЕ С НАРОДНА ДЕМОКРАЦИЯ, ПОСТОЯННО УЧЕЙКИ СЕ ОТ ОПИТА НА ВЕЛИКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ.

Да крепне и процъфтява животворната българо-съветска дружба!

Да живее великата Комунистическа партия на Съветския Съюз, чиличената партия на Ленин и Сталин!

Да живее нашата скъпа татковина България!

Да пребъдат през вековете името, делото и славата на великия Сталин!

Търново, март 1953 г.

Окръжен ком. на Българската Комунистическа партия
Окръжен народен съвет на депутатите на трудещите се
Окръжен комитет на Отечествения фронт

Великият Сталин ни възпитаваше в дух на безпределно-предано служене на интересите на народа. Ние сме верни слуги на народа, а народът иска мир, мрази войната. Да бъде священо за всички нас желанието на народа да не се допусне проливане на кръвта на милиони хора и да се осигури мирно изграждане на щастлив живот!

Животът и дейността на другаря Сталин са неразривно свързани с дейността на В. И. Ленин, неговия учител и възпитател, с историята на героичната Болшевишка партия, с историята на великия съветски народ.

Животът и дейността на другаря Сталин са свързани, по-нататък, с международното работническо движение и национално-освободителната борба на колониалните народи против империалистическия гнет.

До Централния комитет на БКП СОФИЯ

СКЪПИ ДРУГАРИ,

Трудещите се от град Търново, събрани на траурен митинг, по случай погребението на най-великия човек на нашата епоха, прощавайки се с гениалния вожд и учител на съветските народи и на цялото прогресивно човечество, любимия наш баща Йосиф Висарионович Сталин, сплотени още по-здраво около Партията и Правителството, начело с нашия любим ръководител другаря Вълко Червенков, заявяваме:

Непрестанно ще повишаваме нашата революционна бдителност, ще напрегнем всички наши сили за засилване още повече на нашата Партия и укрепване на народната власт, за предсрочно изпълнение на стопанския план.

Сплотени още по-здраво около могъщия Съветски Съюз и чиличената Партия на Ленин и Сталин, непрестанно ще укрепваме и разширяваме животворната българо-съветска дружба — гаранция за нашите успехи в борбата за мир и построяване социализма и комунизма в нашата скъпа Димитровска родина.

Да пребъде във вековете безсмъртното дело на гениалния Йосиф Висарионович Сталин!

Да живее великата Комунистическа партия на Съветския Съюз!

Да живее Народната република България!

Да живее закалената в боевете Благоево-Димитровска Българска комунистическа партия!

9 март 1953 година, Търново

ОТ МИТИНГА.

Прощавай наш роден и любим вожд, учител и баща!

Девети март 1953 година. Единадесет часа!

Студен маргениски вятър шибя в лицето. Слънцето припламва иззад разпокъсаните черни облаци и бързо се скрива. Тържествено се разлива траурна музика. Москва, сърцето на света призовава трудещите се от цялата земя към бдителност, към още по-голяма сплотеност в борбата за народно щастие, за щастieto, за което се бори и даде живота си великият Сталин.

Под тези скръбни звуци и волеви призови се стича към площада, пред Дома на Народната армия хиляден народ. Мъже и жени, работници и служачи, учещи се и войска са изпълнили площада.

На трибуната пред ДНА са застанали местни, партийни и държавни ръководители, начело със секретарите на Окръжния комитет на БКП другарите Петър Бучакчиев, Илия Джагаров и Христо Даков. Мълчаливо склонили глава всички слушат. Говорят един след други Маленков, Берия, Молотов, Сталинови съратници и ученици. Без Сталин по Сталиновия път! — такъв е техният зов. Про-

блясват в очите искри, искри на воля да се дадат всички сили за великото дело на Ленин и Сталин. Скръбта отлива от сърцето, волята заема нейното място. Изведнаж в далечната и все пак много близка, родна Москва засирват фанфари. Мислите на всички политват през поля, планини и долини, политват далече на североизток. Цялото хилядно множество се пренася мислено там, в потъналата в траур Москва. Най-близките съратници на Сталин носят ковчега с тялото на своя обичан вожд. Салютите на десетки оръдия ехват над смълчаната Москва, над смълчаното древно Търново. Всички падат на колена. Свилят сирените. Спираг заводи, фабрики, влакове и параходи. Спира сърцето да тупти. Спира за пет минути животът в необятната Съветска страна, в целия прогресивен свят и в нашата героична Родина. Последна почит на жителския път на вождя и учителя.

Гробната тишина се нарушава от бойките, пропиги със скръб думи на секретаря на Окръжния комитет на ДСНМ др. Сучков. Той открива митинга и дава

думата на др. Петър Бучакчиев — секретар на Окръжния комитет на БКП. С трептящ от възнение глас другарят Бучакчиев прочете Обръщението на Окръжния комитет на БКП, на Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се и на Окръжния комитет на Отечествения фронт до трудещите се от Търновски окръг.

След това митингът прие с падане на колена телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Чрез тих трудещите се от Търново изрази наред със своята голяма скръб и твърдата си воля да разширяват и укрепват животворната българо-съветска дружба, гаранция за по-скорошното построяване светлата сграда на социализма в нашата прекрасна Родина, най-големия и най-величествения паметник на безсмъртния Сталин.

Последна почит пред тленните останки на Сталин!... Но Сталин, с още по-голяма сила живее и ще живее в сърцата и делата на милионите строители на социализма и комунизма, на милионите борци за мир в целия свят.

Иван Вроче

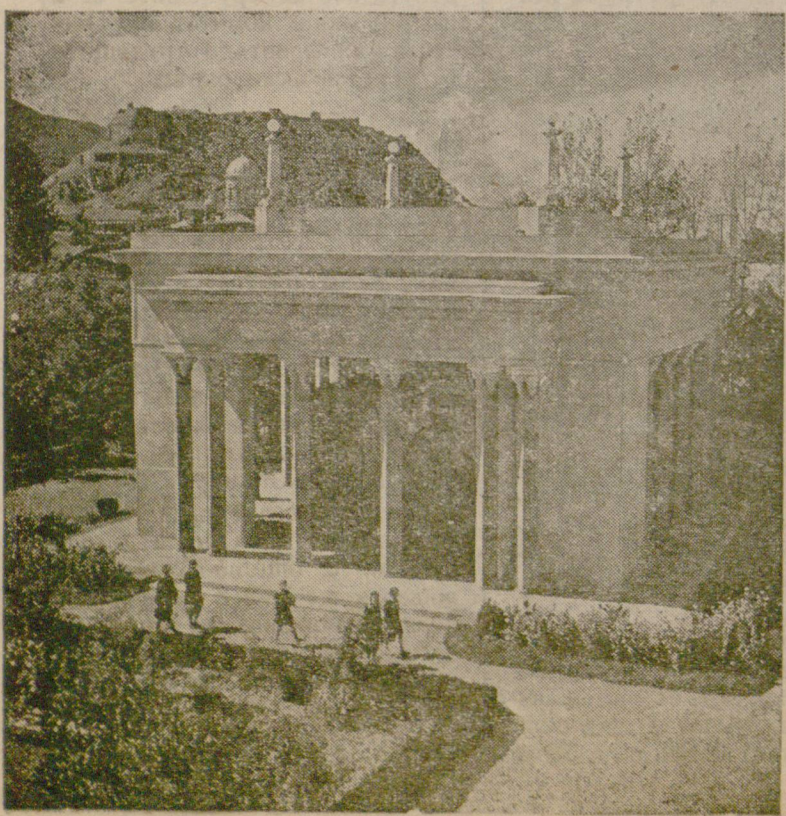
★ 21 декември 1879 г. ★ Иосиф Висарионович СТАЛИН

Иосиф Висарионович СТАЛИН

Дати и бележки из живота на Сталин

- 21 декември 1879 г. в гр. Гори, Тифлиска губерния се роди Иосиф Висарионович Джугашвили — СТАЛИН.
- В 1896 — 1897 г. Сталин е начело на марксистки кръжци в Тифлиска православна духовна семинария;
- В 1898 година Сталин встъпва и формално в тифлиска организация на Руската социалдемократическа работническа партия;
- 29 май 1899 г. — изключен от семинарията за пропаганда на марксизма;
- 28 март 1901 г. — Сталин преминава в нелегалност. От тогава до февруарската революция 1917 г. той води в нелегални условия напрегнат, героичен живот на професионален революционер от ленинската школа.
- 22 април 1901 г. — тифлиска първомайска демонстрация, организирана и ръководена от Сталин;
- Септември 1901 г. — излиза първият брой на в. „Борба“ (Борба) под редакцията на Сталин;
- 9 март 1902 г. — организира известната политическа демонстрация на батумските работници;
- 5 април 1902 г. — арест и затвор. От затвора през есента на 1903 г. го изпращат на заточение за три години в Източен Сибир. Тук получава първото писмо от Ленин.
- 5 януари 1904 г. — бегство от заточение. От 1902 до 1913 г. Сталин е арестуван седем пъти, шест пъти е изпращан на заточение, от което е избягал пет пъти. Само последният път е освободен след февруарската революция през 1917 г.
- 13 до 31 декември 1904 г. — грандиозна стачка на бакинските работници, завършила с победа. Ръководители Сталин и Джапаридзе.
- 1 септември 1904 г. — първа статия по националния въпрос; Декември 1905 г. — делегат в Тамерфорската конференция, където става първата среща между Ленин и Сталин.
- Април 1906 г. — IV конгрес в Стокхолм.
- Април-май 1907 г. — V Лондонски конгрес. Сталин отстоява ленинските позиции;
- 1912 година — историческата Пражка конференция избира Сталин за член на ЦК и ръководител на Руското бюро на ЦК;
- 5 май 1912 г. — под редакцията на Сталин излиза първият брой на в. „Правда“. Същият ден Сталин е арестуван и заточен.
- 12 март 1917 г. — завръщане в Петербург и поемане по поръчение на ЦК ръководството на в. „Правда“;
- 20 юни 1917 г. — I Всероссийски конгрес на Съветите — избран за член на Централния изпълнителен комитет;
- 16 октомври 1917 г. — ЦК избира партийен център за ръководство на въстанието, начело с другари Сталин;
- 25 октомври 1917 г. — II Всероссийски конгрес на Съветите — народен комисар по работите на националностите;
- 1918—1920 г. — Сталин ръководи успешно битките при Царицин, при Харков и Минск, при Перм, срещу Колчак, Юденич, Деникин, Врангел и Панска Поща;
- Май 1917 г. — учредява се Политбюро на ЦК, за член на което е избран Сталин. На този пост остава непрекъснато до смъртта си.
- Март 1919 г. — основан Коминтерна. Сталин е делегат.
- 27 ноември 1919 г. — Сталин е награден с ордена „Червено знаме“;
- 3 април 1922 г. — по предложение на Ленин Сталин е избран за генерален секретар на ЦК, на чийто пост остава до смъртта си;
- 30 декември 1922 г. — образуване на СССР по предложение на Ленин и Сталин;
- 21 януари 1924 г. — Ленин умира.

Родната къща на Сталин в Гори — Грузия с прикрито в павилион.

Съветският народ в тези дни с нова сила стяга редиците си около своята родна Комунистическа Партия, обкръжава я с невиджана любов и преданост. Защото съветският народ знае, че тази Партия е кована и възпитавана от СТАЛИН, че тя няма и не може да има други интереси, освен интересите на народа, интересите на мира и тържеството на комунизма.

В. ЧЕРВЕНКОВ

ВЕЛИКАТА КЛЕТВА

След смъртта на Ленин на 21 януари 1924 г., пред II Всесъюзен конгрес на Съветите на 26 януари 1924 г. Сталин положи от името на целия съветски народ известната Велика клетва:

„Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да пазим единството на нашата Партия като зеницата на окото си. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние с чест ще изпълним тая твоя заповед!“

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да пазим единството на нашата Партия като зеницата на окото си. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние с чест ще изпълним тая твоя заповед!“

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да пазим и да укрепваме диктатурата на пролетариата.

Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние не ще пощадим своите сили, за да изпълним с чест и тая твоя заповед!

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да укрепваме и да разширяваме съюза на Републиките. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние не ще пощадим своя живот, за да укрепваме и разширяваме съюза на трудещите се от целия свят — Комунистическия интернационал!“

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да укрепваме и да разширяваме съюза на Републиките. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние не ще пощадим своя живот, за да укрепваме и разширяваме съюза на трудещите се от целия свят — Комунистическия интернационал!“

Ленин не веднаж ни е изтъквал, че укрепването на Червената армия и подобряването на нейното състояние е една от най-важните задачи на нашата Партия... Да се закл-

нем, другари, че ние не ще пощадим силите си за укрепването на нашата Червена армия и нашата Червена флота!...

Отивайки си от нас, другарят Ленин ни завеща да бъдем верни на принципите на комунистическия интернационал. Кълнем ти се, другарю Ленин, че ние не ще пощадим своя живот, за да укрепваме и разширяваме съюза на трудещите се от целия свят — Комунистическия интернационал!“

Знамето на Ленин, знамето на Партията високо повдигна и понесе по нататък Сталин — най-видният ученик на Ленин, най-добрият син на Болшевишката партия, достойният приемник и велик продължител на делото на Ленин.

Сталин изпълняваше с чест дадената Велика клетва до края на живота си.

„24 октомври 1917 година“
Картина: В. СВРОВ

Главна опора

Сталин беше главната опора на Ленин в работата по организацията и ръководството на отбраната на Съветската страна.

В годините на гражданската война ЦК на Партията и лично Ленин изпращаха Сталин на най-решаващите и опасни за рево-

люцията фронтове. Там, където по силата на редица причини се създаваше смъртна опасност за Червената армия, където придвижването на армиите на контрреволюцията и интервенцията заплашваше съществуването на съветската власт, там изпращаха Сталин.

Непосредствен вдъхновител

Сталин беше непосредствен вдъхновител и организатор на най-важните победи на Червената армия. Навсякъде, където на фронтовете се решаваше съдбата на революцията, Партията изпращаше Сталин. Той беше творец на най-важните стратегически планове. Сталин ръководеше решавашите боеви операции. Под Царицин и под Перм, под Петроград и против Деникин, на запад против Панска

Полша и на юг против Врангел — навсякъде желаната воля и стратегическият гений на Сталин обезпечаваша победата на революцията. Сталин беше възпитател и ръководител на военните комисари, без които, по думите на Ленин, не би имало Червена армия.

Симето на Сталин са свързани най-славните победи на Червената армия.

ДАТИ И БЕЛЕЖКИ

- 26 януари 1924 г. — Сталин произнася Великата клетва;
- Юни — юли 1924 г. — V конгрес на Коминтерна. Сталин е избран за член на Президиума на Изпълкома на Коминтерна.
- През 1924 г. — излиза трудът на Сталин „Въпросите на ленинизма“.
- 18 — 31 декември 1925 г. — XIV конгрес на ВКП(б) наречен конгрес на индустриализацията;
- През 1926 г. — „Към въпросите на ленинизма“.
- 8 юни 1926 г. — посещение в Тифлис;
- 26 октомври 1926 г. — XV Всесъюзна конференция на ВКП(б). Сталин говори „За социал-демократическия уклон в нашата партия“.
- 7 декември 1926 г. — пред VII разширен пленум на Изпълнителния комитет на Коминтерна Сталин изнесе доклад „Още един път за социал-демократическия уклон в нашата партия“;
- 1927 г. — Пред VIII пленум на ИККИ. Сталин говори за Китайската революция;
- 2—19 декември 1927 г. — XV конгрес на ВКП(б) — курс за колективизация на селското стопанство;
- 17 юли — 1 септември 1928 г. — Сталин участва активно в работата на VI конгрес на Коминтерна;
- април 1929 г. — XVI партийна конференция обсъжда първата сталинска петилетка;
- 1929 г. — излиза трудът на Сталин „Година на великия прелом“.

В. МОЛотов

На борба с враговете

В боевете против десните Сталин сплоти цялата Партия и я поведе на шурм срещу последната опора на капиталистическата експлоатация в съветската страна. Геният на Сталин, неговата непоколебима воля и мъдра прозорливост обезпечиха повдигането на революцията на нова, по-висока степен.

По женския въпрос

Като голяма заслуга на Сталин е нужно да се счита този факт, че той постави сериозно женския въпрос, въпроса за положението на жените, ра-

ботничките и селянците в стопанския и общественно-политически живот на обществото и му даде правилно решение.

На социалистическо съревнование

Сталинските петилетки и личната инициатива на другаря Сталин изиграха вдъхновяваща и организираща роля в достигането на високи темпове на строителството и разгръщане на социалистическото съревнование.

Другарят Сталин учи:

„Съревнованието е комунистически метод на строителството на социализма на основата на мак-

сималната активност на милионните маси на трудещите се...“

Социалистическото съревнование казва: един работи лошо, други добре, трети най-добре, догон най-добрите и постигни общ подем!“

Въплотение на единството

Морално-политическото единство на народа в нашата страна има и своето живо въплотение. У нас има име, което стана символ на победата на социализма. Това име, заедно с това, е символ на моралното и политическо единство на съветския народ. Вие знаете, че това име е Сталин!“

В родината на вождя

Редакция на в. „Заря востока“
коллективен кореспондент
на в. „Правда“

гото на народа, за победата на комунизма!“

Тази бележка е написана на 2 март — последната бележка преди получаването на известието за тежката болест на вождя. Следващите бележки са изпълнени и с тревога за живота на другаря Сталин, те са пламенни патристични отклици на призива на Партията и Правителството за още по-тисно сплотяване на редовете за великото дело на комунистическото строителство.

„След като посетихме днес, 4 март, тази велика светиня — пишат другарите Шотадзе и Цагурия, — ние се кълнем пред Комунистическата партия и Съветското правителство да работим още по-самоотвержено, да повишим още повече бдителността, да изпълняваме с чест всички задачи, поставени от великия Сталин!“

Редица бележки през тия мартовски дни са записани от чуждестранни делегации.

квщата, където се е родил другарят Сталин, изказва възхищението си от непохватимата воля и мъжество на любимия вожд на международния пролетариат!“

На 6 март в книгата за впечатления се появиха нови редове — редове на външна скръб и печал.

„Оплаквам смъртта на вождя при неговата люлка“ — е написал поетът Ираклий Абадшидзе. „Не мога да повярвам, че поретрети на родния Сталин е в траурна рамка“ — пише жената на един офицер — Олга Тинякова.

Но колкото и дълбока да е скръбта на съветските хора, от техните бележки липса мъжество, бодрост на духа, увереност в силите. Това мъжество, бодрост, увереност те черпят от пламенната любов към Комунистическата партия на Съветския Съюз, от безграничното доверие към мъдрата политика, провеждана от Партията.

„Ще живеем и работим, както ни учеше другарят Сталин, и под ръководството на Партията ще вървим по пътя, на-белязан от Сталин към кому-

низма“. Такава е клетвата на всички съветски хора, които са посетили този ден историческата къща в Гори.

С огромна сила прозвуча тази клетва на траурните мигини, които се състояха в приятията, учредените и учебните заведения в Гори.

Текстилният комбинат е гордостта на града на историческата слава. Роден през първата следвоенна Сталинска петилетка той се пръв вна в крупно предприятие с голямо работноческо селище.

В огромния тъкачен цех край стихията станове се събират целият колектив на комбината. Своите мисли и чувства той изрази в телеграма до Централния комитет на Комунистическата партия на Съветския Съюз и до Съветското правителство: „Още по-тисно ще сплотим редовете около родната Комунистическа партия, още по-зорко ще пазим великите завоевания на любимата социалистическа Родина, още по-самоотвержено ще работим за укрепването на нейното могъщество, за тържеството на комунизма!“

... Гори е в траур. В един живот, в едно дихание с цялата могъща Съветска страна живее Великата на великия вожд

Велик и обичан вожд, учител и другар ★ 5 март 1953 г. ★

Велик естатет

Картина от Ф. РЕШЕТНИКОВ

Фигура на гигант

Трудно е да си представим фигурата на гиганта, какъвто е Сталин. През последните години, от това време, когато ние работим без Ленин, ние не знаем нито един похват в нашата работа, нито едно какъвто и да е крупно начинание, лозунг, направление в нашата

политика, автор на което да не бил другарят Сталин, а някой друг. Цялата основна работа — това трябва да знае Партията — преминава по указанията, по инициативата и под ръководството на другаря Сталин.

С. Киров

Инициатор, вдъхновител, организатор

Нито една област, нито един въпрос на индустриализацията не се изпълнява от очите на Сталин. Сталин бе инициатор за създаване нови отрасли на промишлеността, за развитието и реконструкцията на по-рано изостанали отрасли.

Сталин бе вдъхновител за създаването на втора въглищно-металургическа база в съветската страна, строителството на Кузбас. Сталин бе организатор и ръководител на социалистическите и комунистическите строежи.

ДАТИ И БЕЛЕЖКИ

- февруари 1930 г. — по масовото предложение на трудещите се от цялата страна Сталин е награден с втори орден „Ч. рвено знаме“;
- 26 юни 13 юли — 1930 г. — XVI конгрес на ВКП(б) — конгрес на разгърнатото настъпление на социализма по целия фронт — встъпване в периода на социализма;
- 19 февруари 1933 г. — I Всесоюзен конгрес на колхозниците ударници;
- 26 януари 1934 г. — XVII конгрес на ВКП(б) — победа на социализма в СССР; програма за работата в областта на културата, науката, народното образование, идеологическата борба; втората петилетка;
- 11—17 февруари 1935 г. — II Всесоюзен конгрес на колхозниците — ударници, под ръководството на Сталин обсъжда и приема Програмата за работата в областта на културата, науката, народното образование, идеологическата борба; втората петилетка;
- 4 май 1935 г. — Сталин говори за кадрите пред випуска на висшата военна академия „Фрунзе“;
- 25 юни — 30 август 1935 г. — VII конгрес на Коминтерна, на който за генерален секретар е избран Георги Димитров;
- 17 ноември 1935 г. — Сталин говори пред стахановците;
- 1 декември 1935 г. — пред първенците комбайнери и комбайнерки;
- 13—16 февруари 1936 г. — пред първенците животновъди;
- 5 декември 1936 г. — VIII извънреден Всесоюзен конгрес на Съветите при Сталинската конституция.

Радостно е да живееш и се бориш в страна, където великата мъдрост на Партията и желязната воля на нейния вожд Йосиф Сталин завинаги освобождават човека от проклетите навици и предразсъдъци на миналото.

МАКСИМ ГОРКИ

Разговор с безсмъртния вожд

Защо ли завъртях проклетия бутон?
В ушите ми буботи басовият глас
на шпикера
с тържествен, тъжен тон:
„Другарят Сталин
завинаги напусна нас...“
В гърдите ми се скъса нещо,
горещо
погледът блуждае,
ридае
мартенската вечер,
на глетчер
всичко е смразено.
Градът осыпна в черно и червено.
Светът изтръпнал цял мълчи смутено.
Напразно слънцето
в душите ни се бърка,
за да размекне тежката оловна мъка
от трижд по-тежката разлика
с вожда.
У мен скръбта и вярата
като орли се борят.
У мен скръбта и вярата
разкъсват жива плът,
но във двубоя се намесвам аз
и казвам: „Един от вас
остъден е на смърт!
И мъртвата ще бъдеш ти,
горчива,
черна скръб!“.

Убихме я. Обърнахме ѝ гръб
и двама с вярата ръка в ръка,
закрирахме уверено напред.
А тя,
като поет
сщискини,
ми шепне със напевен глас:
„Ей там ще прокопаете
през степените река,
като поет
сщискини,
ми шепне със напевен глас:
„Ей там ще прокопаете
през степените река,

ще вдигнете заводи исполнски,
ще разтопите северния мраз,
пустинята пък ще раззелени.
Полята ще прорезете с канали,
а аз,
навсякъде и винаги
ще бъда с вас“.
Погледнах вярата —
видях другаря Сталин,
със башинска усмивка
топла,
нежна,
със мек и кротък глас
като пророк чертае светли идеали.
Не се съдържам
от бликналите
кат вулкан възторзи
и се развихах с пълен глас:
— Другарю Сталин,
пък аз разбрах, че вече
сте умряли!
— Да, бях,
но както виждаш, оживях.
Спаси ме ти със силната си вяра,
затуй ще бъдеме
навек с теб другари.
А който на скръбта се е предад,
то аз за него вече съм умрял.
Другари,
жив е родният,
любимият
другарят Сталин!

Напред, на бъдещето
в светлите простори!
Напред със Сталин!
Напред главите горе!

Ст. лейтенант ДИМИТЪР ТРИФОНОВ

Геният на Сталин

Личната грижа на вожда

Другарят Сталин лично ръководи отбраната на Москва, непосредствено насочва действията на Червената армия, вдъхновява бойците и командирите, следи за хода на строителството на отбранителните съоръжения на подстъпите към съветската столица.

Мъдрият полководец, с името на когото на уста отивах в бой съветските войни, предвиди развитието на събитията и подчини на своята стоманена воля хода на гигантските сражения.

Тържество на сталинския гений

Битката за Сталинград е венец на военното изкуство; тя посочи нов примър за съвършенството на прогресивната съветска военна наука. Удържаната тука историческа победа е ярко тържество на сталинската стратегия и тактика, тържество на генияния план и мъдрото предвидение на великия полководец, провидателно разкриващ замислите на врага и използващ слабостите на неговата авантюристична стратегия.

Най-обичания и най-близкия

На 9 май 1945 година съветският народ и народите от страните с народна демокрация празнуваха победата. Всички мисли, всички чувства на съветските хора бяха обърнати към този, който води съветската страна през трудностите и изпитанията на войната, който спаси страната от гибел, чийто гений посочи пътя към победата, чийто воля доведе страната към победа, към великия Сталин!

Няма в света човек, който да е така обичан и близък на всички трудещи се, както нашия Сталин.

Символ на мъжество

В Сталин народите на СССР виждат възбуждащо на своя героизъм, на своята любов към Родината, на своя патриотизъм.

Името на Сталин е символ на мъжеството, символ на славата на съветския народ, призив към нови героични дела за благо на съветската велика Родина.

Името на Сталин е символ на моралното и политическо единство на съветското общество. С името на Сталин цялото прогресивно човечество, всички свободолубиви демократически народи свързват своите надежди за продължителен траен мир и безопасност.

Велик вожд и организатор

Наше щастие е, че в трудните години на войната Червената армия и съветския народ води напред мъдрият и изпитан вожд на Съветския Съюз — великият Сталин. С името на генералисимус Сталин ще влязат в историята на нашата страна и във всемирната история славните победи на нашата армия. Под ръководството на Сталин, великия вожд и организатор, ние пристъпихме сега към мирно строителство, за да постигнем истински разцвет на силите на социалистическото общество и да оправдаем най-добрите надежди на нашите приятели във целия свят“.

В. Молотов

Сталин при войниците

(откъс от втората книга на романа „Бялата бреза“ от М. БУБЕНОВ)

— Как се е наричало това село по-рано?
— Другарю Върховен Главнокомандуващ, това село по-рано се е наричало Лупиха, — отчетливо, раздельно отговори Андрей, радвайки се в тази минута, само за това, че отговаря без запъване. — Докладва гвардейският сержант Лопухов.

Сталин също направи крачка към Андрей.

— Вие от Ленино ли сте, другарю Лопухов?

— Съвсем не, другарю Сталин!

— От къде знаете старото название?

— Сремнах един боец от тукашните места, другарю Сталин! Разговаряхме се, аз се позаинтересувах как се е наричало по-рано това село.

— А защо се заинтересувахте?

— За всеки случай, другарю Сталин!

Сталин едва забележимо се усмихна.

— Излиза, не напразно така сте постъпили, — каза той бавно

и замислено. — Да, нашите войни са дължни винаги и всичко да знаят. За всеки случай. Значи, бившата Лупиха? — продължи той, обръщайки се вече към всички. — Също подходящо название... Кимайки на запад, той леко въздъхна гласа си. — И точно тука трябва здраво да пердашим немските поробители, безпоощадно да ги пердашим за това, че те се осмелиха да вдигнат своите мръсни ръце върху страната на Ленин!

Сталин посегна за бинокъла, висещ на гърдите му, но веднага отново се обърна към войниците.

— Не ще и дума, терсене им стана вече тук, — каза той, гледайки на Андрей, който много му се поправи и със своята тукашната стойка. — Но струва ми се, че трябва да ги бием още по-здраво, още по-безпоощадно. Интересно е да знаем, какви са вашите съображения по този въпрос, другари гвардейци?

Андрей застана в положение „мирно“.

— Другарю Върховен Главнокомандуващ, — произнесе той

отчетливо и смело, — всички гвардейци съобразяват така, че е време да дадем на този звяр от вратата кръгом! Ние чакаме само заповед!

— Правилно съобразявате, другари гвардейци, много правилно! — каза Сталин сериозно. — Да, време е да изгоним тези озверели поробители във от нашата земя! Второто настъпление на немско-фашистките войски на Москва, както и първото, вече се провали. Планът за обкръжаване и превземане на Москва се разби, като сапунен мехур. Това е ясно и на нас и на немските поробители... Именно поради това Хитлер замина от Източния фронт. Решил за своите разхъдки да си избере по-далечно кътче. Избяга. Уплаши се. Но не ще отбегне от отговорност. Той за всичко ще отговаря!

Отново хващайки бинокъла, Сталин изведнаж каза:

— Ще има виелица.

Всички с неволно трепет усетиха: да, още малко, още малко и над цялата подмосковска земя из един път ще се изправи до небето и ще зашуми, ще засвишти в целия свят неудържимата, могъща руска виелица...

Пр. Хр. К.

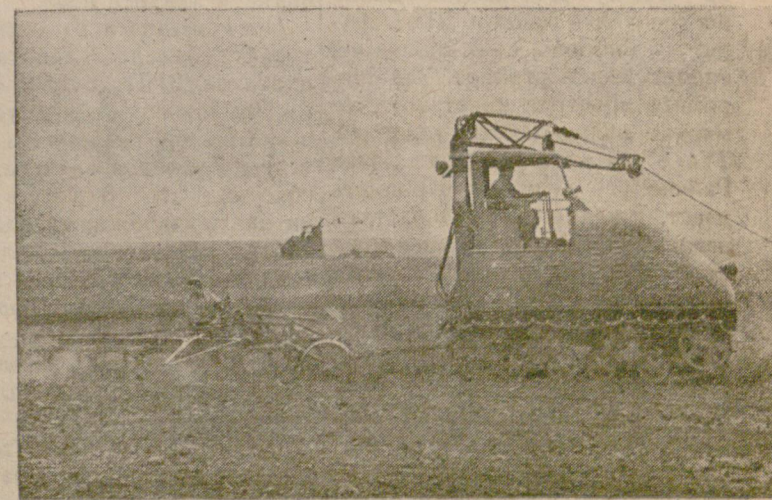

Паметник на великия архитект на комунизма Йосиф Висарионович Сталин при входа на Волго-Донския канал

Дати и бележки из живота на Сталин

- 1 октомври 1938 г. — излиза Краткият курс на История на ВКП(б);
- 23 февруари 1939 г. — Членът на Главния Военен съвет на Червената армия Сталин полага военна клетва;
- 10—21 март 1939 г. — XVIII конгрес на ВКП(б); анализ на международното положение; Сталин развива въпроса за възможността за построяване на комунизма в СССР при наличността на капиталистическо обкръжение;
- 20 декември 1939 г. — Сталин Герой на социалистическия труд;
- 21 декември 1939 г. — учредяват се Сталински награди;
- 22 декември 1939 г. — почетен член на Академията на науките на СССР;
- 6 май 1941 г. — Председател на Съвета на народните комисари на СССР;
- 30 юни 1941 г. — Учредява се Държавен комитет на отбраната, начело с Й. Сталин;
- 19 юли 1941 г. — народен комисар на отбраната на СССР;
- 6 ноември 1941 г. — тържествено заседание на Московския съвет на депутатите на трудещите се в Метрополитена. Сталин произнася реч, която вдъхва вяра в победата на правото дело на съветските народи;
- 6 декември 1941 г. — по заповед на Сталин започва настъпление срещу врага, който скоро е отхвърлен на 400 км. западно от Москва;
- 2 февруари 1943 г. — победа на сталинския военен гений при Сталинград;
- 6 март 1943 година — Маршал на Съветския съюз;
- 6 ноември 1943 г. — орден Суворов I степен;
- 1943 г. — Техеранската конференция;
- 29 юли 1944 г. — орден „Победа“;
- 4—12 февруари 1945 г. — Ялтенската конференция;
- 2 май 1945 г. — сталинските орли в Берлин;
- 9 май 1945 г. — Ден на Победата;
- 24 юни 1945 г. — парад на Победата;
- 26 юни 1945 г. — Герой на Съветския Съюз;
- 26 юни 1945 г. — втори орден „Победа“;
- 27 юни 1945 г. — Генералисимус на СССР;
- 16 юли 1945 г. — Потсдамската конференция;
- От 1945 г. до смъртта си Йосиф Висарионович Сталин: щедро подпомага народите от страните с народна демокрация, включително и нашата таткозина България; вдъхва вяра и сили у милионите борци за мир в света в борбата им срещу подпалачите на нова война; оглавява борбата на съветските народи за преобразяване на природата и изграждане на комунистическото общество;
- 1951 г. — излиза трудът „Марксизма-ленинизма и някои въпроси от езиковедството“;
- 1 октомври 1952 г. — Икономически проблеми на социализма в СССР;
- октомври 1952 г. — заключителна реч пред XIX конгрес на КПСС;
- 2 март 1953 г. — тежко заболяване;
- 5 март 1953 г. — 9 часа и 50 минути вечерта великият Сталин умира;
- 9 март 1953 г. — точно в 12 часа по обел най-близките му съратници и ученици височа саркофага с тленните останки на своя учител и другар в Мавзолея на Ленин и го поставиха редом със саркофага на Ленин.

Името, делото и славата на Сталин остават да живеят през вековете.

Още в 1929 г. Сталин каза: „Ние вървим с пълна пара по пътя на индустриализацията — към социализъм, като оставяме назад нашата вековна „русская“ изостаналост. Ние ставаме страна на метала, страна на автомобилите, страна на тракторизацията. И когато качим СССР на автомобил, а мъжика на трактор — нека се опитат да ни догонят почтените капиталисти, които се кичат със своята „цивилизация“. Ние ще видим кои от страните могат да бъдат тогава „определени“ като изостанали и кои като напреднали.“

Думите му се сбъднаха. Сега мъжикът се качи и на електротрактор.

Иосиф Висарионович СТАЛИН

Сталин на Априлската конференция 1917 г. при обсъждане на априлските тези на Ленин.

Траурна сесия

Великата скръб по голямата загуба събра по-рано от определения час членовете на Окръжния комитет на Партията, депутатите от Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се, членовете на Окръжния комитет на Отечествения фронт и на другите окръжни ръководства на политическите и масови организации, както и тези на градските и околийски ръководства в Търново, на траурно заседание и сесия в салона на Държавно кино „9 Септември“ на 7 март.

Председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се другаря Христо Павлов откри с кратко слово заседанието, след изпълнението на съветския и българския национални химни от сборния градски хор. Секретарят на Окръжния комитет на

БКП другаря Димитър Стоичков изнесе доклад за живота и делото на Сталин, за големите му заслуги към съветския народ, към цялото прогресивно човечество и към нашия народ и призова всички към още по-голямо сплотяване около Партията и Правителството, начело с другаря Вълко Червенков. Петминутното мълчание със стъпане на крака беше израз на голямата любов и признателност към великия Иосиф Висарионович Сталин.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт другаря Георги Михайлов прочете съболезнователни телеграми до ЦК на КПСС и Съветското правителство, до ЦК на БКП и др.

С това заседанието и сесията бяха закрити.

Траурен митинг в Севлиево

Точно в 11 часа на 9 март т. г. трудещите се от Севлиевска околия в 5 минутно мълчание отдадоха последна почит към великия покойник, другаря Иосиф Висарионович Сталин.

На почитен караул пред траурния кърт с бюста на другаря Сталин застават секретарят на ОК на БКП — Колю Енчев и членът на бюрото, бившият партизанин Иван Михов. Мълчалива почитна стража от жени и младежи, работници и служещи, бивши партизани и ятаци, пионери и пионерки на всеки 5 минути се сменя пред десетките траурни кътове.

По призива на ОК на Партията и околийските ръководства на масовите организации,

в 12 часа се проведе многохляден траурен митинг. Само за половин час трудещите се от предприятията, учрежденията, училищата, кварталите и военното поделение изпълниха централния площад. По стотите лозунги се четеше призив за мир, против войната, за вечна и неувяхаща слава на другаря Сталин.

След изпълнението на Съветския и наш химни председателят на ОНС др. Коначев откри митинга, след което др. Колю Енчев произнесе траурно слово. Изпратени бяха телеграми до Централния комитет на КПСС, Съветското правителство и ЦК на БКП.

Ал. Хинчев
наш кореспондент

Рекордни постижения в траурните дни

Рано сутринта на 6 март високоговорителят на Ватената фабрика в Дряново съобщи мрачната вест за смъртта на скъпия и любим на всички Иосиф Висарионович Сталин.

— Как!? Нима е истина, че другарят Сталин е починал? — пита др. Иван Рачев Лулев.

Трудовите успехи на целия колектив непрекъснато с всеки

изминал ден се увеличават. Докато през февруари бригадата на Тодор Ковачев достигаше до 92 кг. призоводство на смяна, сега удвоявайки силите си и заставяйки на Сталинска смяна на 6 март произведе 128 кг., а на 7 март стигна до 161 кг.

Едновременно с увеличаване на производството се подобрява и качеството на продукцията.

Сталинският гений ясно озари единствено правилния и за нашия народ път на мира и социализма. Ние се кълнем пред другаря СТАЛИН, че от този път няма да отстъпим никога.

ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

Скърбта сплотява редиците

ЯЗОВИР „РОСИЦА“ — 9 март. Скръбен ден. Злокобната вест за неочакваната смърт на най-великия човек на нашата епоха, любимия и роден Иосиф Висарионович Сталин, вече четвърти ден болезнено свива сърцата на работниците при язовира „Росица“, но те не унинат, а мъжествено понасят великата загуба.

И през днешния ден смените са от тъмно по местата си. Коравите работнически ръце още по-здраво стискат кирките и чуковите, тежко натоварените с едри каменни блокове вагонетки по-бързо се движат към язовирната стена, картения вой на компресорите от „преливника“ се засилва. А долу на язовирския площад, полюшвани от тих утринен вятър, скръбно се веят черни и червени знамена. В долината отекват далечните тъжни звуци на траурната музика, която удри дълбоко в душата и потвърждава жестока, неотменна истина: „Другарят Сталин почина!“.

Голямото почетно табло, на което до скоро се отбелязваха най-високите постижения на сталинските смени на ростройки, сега е превърнато в траурен кърт с обвит в черен креп пор-

tret на великия учител и вожд — другаря Сталин. Тук денем и нощем, един след друг застават на почетна стража комунисти и безпартийни, работници и служители при язовира, мъже и жени.

Часът е точно 11. Зловещият глас на сирените отново се понася над скалистите хълмове. За миг работата по всички обекти замря. Без да напускат работните си места, работниците се изправят, свалят шапки и с петминутно мълчание отдават почит пред светлата памет на нашия баща и закрилник — великия Сталин. По обгорените им лица се чете дълбока скръб и мъка, а напуканите работнически ръце още по-твърдо стискат кирките и чуковите готови за нов трудов шум. „Рострой“, всеки камък от който е свързан на веки с великата българо-съветска дружба и с безмъртното име на другаря Сталин, отдаде почит пред неговата памет.

„Отиде си от нас нашият любим вожд — Иосиф Висарионович Сталин,“ — говори развълнувано работническият комунист Йордан Кърпачев пред другарите си от бригадата на Ганчо Попов. Но неговото велико дело ще

живее вечно в нашите работнически сърца. В знак на дълбока почит пред светлата памет ние обещаваме до 14 март вечерта да завършим и предадем кофража на последната плоча от електроблока ВЕЦ „Росица“.

Зидарите от бригадата на Стано Стефанов, които през този ден изпълниха производствения си план само за 6 часа, обещаваат да подобрат качеството на едрата зидария на язовирната стена, като намалят празнините със 7 на сто.

Миньорите от бригадата на Христо Косев, работещи на „преливника“, през траурните дни изпълниха по три норми дневно. Сега те обещава да не отстъпват от своето постижение.

Голяма е скръбта на строителите на язовира „Росица“, но в този ден на всенародна скръб те обещава да работят с удвоени усилия за изпълнение на строителната програма. Техните обещания звучат като клетва, която те са решили да изпълняват на всяка цена, защото с тях са героичната БКП и другарят Вълко Червенков, които смело ги водят по изпитания сталински път — към мир и социализъм.

Денчо Куцаров

Тежката загуба мобилизира силите

Като тежък камък легна в сърцата на трудещите се в околностите на траурна вест за смъртта на вожд и учителя Иосиф Висарионович Сталин.

Това съобщение сплоти още повече редиците на трудещите се около ЦК на БКП, начело с другаря Вълко Червенков и ги насочи с още по-бързи крачки по пътя, начертан от Сталин и Георги Димитров.

9 март, 11 часа. От високите работилни програмват топските салюти от Червения площад. Съобщението на шипера, че членовете на ЦК на КПСС внасят саркофага с тялото на другаря Сталин в Мавзолея, воят на сирените, на локомотивните свирки приковаха на колене трудещите се. Спряха да бият железните сърца на машините. Светът отдава заслужена почит на своя най-велик син — родния и скъп Сталин.

На провешени в този момент стотици траурни събрания и митинги се дават обещания за неотклонно спелване пътя на другаря Сталин, за довеждане до край неговото дело, за вървене към Съветския Съюз, на пролетарския интернационализъм и Българската комунистическа партия.

„Ние се сплотяваме около нашата Комунистическа партия и обещаваме да работим още по-усърдно за пестроуване на социализма у нас“ — заявяват трудещите се от Г. Оряховица. Обещания за неуморно работене за укрепване и разширяване българо-съветската дружба дават учителите, учениците и персоналът при Първо сръбно смесено училище — Г. Оряховица. Пред светлата памет на другаря Сталин работниците и служителите от ДИП „Домат“ — с Джукоуница, Г. Оряхов — 1, дадоха обещание да изпълняват предсрочно си всички показатели производствения си план, което ще бъде техният най-добър израз на любов към великия

вожд и най-добър приятел на българския народ.

На траурен митинг организиран на 6 март, жителите на село Драганово — Г. Оряховско с заветен глъх изслушаха доклада на другаря Илия Бояджиев за живота и дейността на другаря Сталин.

На 8 март ОК и ГК на БКП, Околийския и Градския народни съвети на депутатите на трудещите се, ОК на Отечествения фронт, Околийското настоятелство на БЗНС и ОК на ДСНМ — Г. Оряховица проведоха съвместна траурна сесия, през която за живота и дейността на другаря Сталин говори секретарят на ОК на БКП др. Никола Овчаров. Траурната сесия изпрати съболезнователни телеграми.

Телеграма напрати и трудовият колектив на Околийското пътно управление гр. Елена до Окръжния комитет на БКП.

Последна почит отдадоха членовете на Отечествения фронт в района на Ставчев хан, Дряновско. Пристъпуващите на траурните събрания 784 души обещаха в изпратените телеграми да се сплотят още по-здраво в Отечествения фронт и начело с Партията на Благоев-Димитров да се борят за мир, да изострят своята бдителност.

През дните на всенароден траур целият колектив на ДИП „Зоя“ — Габрово поведе борба за още по-високо изпълнение на плана и достигна 104% на сто при значително пообрение на качеството. Другарката Керанка Големанова постигна 181% на сто изпълнение на плана си, Ватка Максимова — 171% на сто, Ира Нил Охалова — 171 на сто и др.

— Тежка, много тежка е загубата! Скръб за Сталин като за роден баща. Но аз не губя вярата в светлото бъдеще на своята Родина, — казва комунист

ката орденостка Елена Седова от същото предприятие.

Скръбната вест се посрещна със старинска търпост и от работниците при ДИП „Бура“ — Габрово. В тези траурни дни те постигнаха високо изпълнение на плана. Бригадата на Василка Димитрова изпълни плана си 104 на сто. Катя Евчева — 104 на сто, Милка Минева — 102 на сто. Общо предприятието изпълни плана си 100 на сто.

— Ние знаем, че другарят Сталин е мъртъв само физически. Неговото дело ще живее вечно. Ние ще засягаме още по-твърдо около Централния комитет на БКП и ще отстояваме това велико дело до край, — заяви от името на жителите на с. Скаско, Дряновско партийният секретар др. Иван Пявков.

— Да разправят враговете каквото щат, но Сталин е най-пръв. Чрез него ние селяните се почувствуваме хора. Нека враговете се радват напразно. Ние с още по-голямо единство ще продължим великото дело на Сталин! — в тези думи на безпартийния 65 годишен Илия Николов от с. Дебелово, Севлиевско се изразява благодарността към великия Сталин за свободата, която сталинските бойци от Съветската армия ни донесоха...

Смъртта на Сталин отжи трудещите се, но тя ги мобилизира за нови победи в борбата за изграждане светло бъдеще за нашата Татковина — най-монументален паметник за величното и безсмъртието на Сталин.

(по дописки на С. М., Йордан Кушев, Стоян Сираков, Т. Желязков, Изв. Джидов, Ст. Радославов, Изв. Денев, Н. Маринов, многотип. „Раб. трибуна“, Йорд. Николов и др.)

Производствените успехи най-добра утеха

В ранното зимно утро на 6 март се разнесе вестта за смъртта на другаря Сталин.

Колективът при ДИП „Васил Левски“ — Габрово с вълнение посрещна тази новина. В 12:30 часа същия ден се проведе траурен митинг, на който др. Йовчо Д. Петров партийен секретар говори за безсмъртното дело на учителя и вожд на прогресивното човечество от цял свят, за продължителна на гениалното дело на безсмъртния ленин, скъпия на всички ни Иосиф Висарионович Сталин.

От името на колектива се прочете и гласува телеграма до ЦК на КПСС.

Постоянният ударник и дългогодишен работник при предприятието др. Лазар Ив. Петров твърдо заяви: „С чувство на скръб по скъпата загуба на другаря Сталин обещавам да работя с още по-голяма твърдост, като постоянно ще овладявам болшевишкия метод на работа, ще повишавам производителността на труда и култу-

рата на работното си място и ще засили своята революционна бдителност“.

— Другарят Сталин винаги ни учеше да даваме първокачествена продукция на народа, — казва качественикът др. Димитър Кънев. — И в бъдеще ще давам само качествена работа, като обещавам да увлека и другарите си в моя високопатриотичен почин“.

Издаха се и другарите: Христо Тонев — ударник, Никола Джупунов — рационализатор, бригадирът и постоянен ударник Петко К. Тихолов, ударникът Ангел Ст. Косев и други, които с вълнуващи думи даваха израз на безмерната скръб по скъпия, обичания на всички трудещи се Иосиф Висарионович Сталин, обещавайки да работят с удвоени сили за преизпълнение на производствените си планове, за по-бързото построяване на социализма в нашата скъпа Димитровска родина.

Коста Йорданов
наш работор

Високи показатели в скръбните дни

Трудещите се от колектива при ДИП „Бачо Киро“ — Дряновско дълбоко скръбят за непрежалната загуба на великия вожд и учител на цялото прогресивно човечество другаря Иосиф Висарионович Сталин. В предприятието скръбно потрупаха траурните знамена. Портретите на любимия Сталин са обвити в черен креп. В работните помещения и в канцелариите са уредени траурни Сталински кътове, в които са поставени портрети и лозунги. Високите работилни непрекъснато предават съобщенията на ЦК на КПСС и на Съвета на министрите на СССР за смъртта на другаря Сталин. Работниците се спират за момент, изслушват съобщението с наведени глави и продължават работата си. На проведеното траурно събрание в салона на предприятието др. Пенчо Колев — секретар на ОК на БКП говори за големите заслуги на другаря Сталин към цялото прогресивно човечество, призовавайки всички да следват примера на неговия борчески живот. Вълнуващите думи дълбоко отекнаха в сърцата на

всички работници и работнички, които, застанали до своите машини, изслушват още по-твърдо за подобряване качеството на производството.

На 5 март общият план на предприятието е изпълнен 116 на сто. На следващия ден след съобщаване вестта за смъртта на другаря Сталин и в резултат на проведеното събрание производството се увеличи на 117 на сто, а на 7 март то достигна 120 на сто. Докато през месец февруари бригадата на др. Вълко Пенев изпълни месечния си план 109 на сто, на 6 март достигна изпълнение на плана 115 на сто. Прензпълняват производствените си планове и бригадите на др. Христо Томчев на 6 март 121 на сто и на др. Божко Кимов 120 на сто.

Колективът дава обещание пред Партията и пред нашия любим Червенков, че ще следва и ще се учи от примера на безсмъртния борец за мир и демокрация скъпия Иосиф Висарионович Сталин.

Денчо Н. Янакиев
наш кореспондент

По-плътнo около Партията

ГОРНА ОРЯХОВИЦА — (от нашия кореспондент). Салонът на Държавни захарни заводи е пълен с хора. Работниците и работничките от завода са дошли тук на траурния митинг да дадат последна почит на великия и скъп вожд.

Митингът бе открит. Триминутно мълчание, след което чрез думите на партийния секретар колективът на работниците даде обещание, че ще се сплотят още по-здраво около ЦК на нашата славна Партия начело с другаря Червенков, че ще заостри своята революционна бдителност и не ще позволи на

врага да смути мирното строителство на народа ни.

— Аз посрещам смъртта на бащата и учителя — другаря Сталин с дълбока болка, — заяви ударничката Надежда Янкова, — но обещавам, че ще работя с още по-големи сили за изпълнение на плановите си, като знам, че всеки наш бонбон свърх плана е куршум срещу врага.

Другарят Сталин е мъртъв, но в нашите сърца ще живее винаги и ще ни вдъхновява за изпълнение на нашите планове.

Петър Генов

И най-малките скръбят

На тъгла до площад „Лилияна“, между Държавния машиностроителен завод и ДИП „Бура“ — Габрово, се откроява четиретажна постройка. Зад широките прозорци на етажите се мъркат малки детски главички. Тук е детската градина „Иван Райков“ — дело на народната власт. Ежедневно околността се оглася от детските песни и звучните гласове на най-малките граждани на Републиката.

Тия дни в градината не се чуват веселите песнички. Загълхнал е детският глъх. Палавите граждани са се присъединили към великата скръб на трудещите се от целия свят — скръбта по загубата на най-добрия техен учител и баща другаря Сталин. За неговата смърт те научаха от своята другарка-учителка Иванка Вацова, която в сутрешен учебен час дълго им разказва за това. Те вече отдавна знаеха за другаря Сталин. За него учителките Йончева, Дончева и др. им бяха чели много разказчета, стихове, бяха ги научили на много песни за него. Сега, когато другарката съобща скръбната новина, малките очички се просълзиха. Ръчичките на малкия Славчо Николов потрепнаха и той неволно из-

пусна направеното от него локомотивче. Още в същия момент на портрета на Сталин учителската очичка черна траурна лента. От високия балкон на градината спуснаха с червеното знаме и траурен воал.

През обедината разходка учителката заведе децата пред входа на ДИП „Бура“. Тук тя им посочи как от корпусите се вееша дълги, сведени до земята червени и черни знамена, а високо над тях, обикнен в траурни ленти спокойно гледаше портретът на великия Сталин. На срещуположната страна на улицата, при входа на 3-вола, пред бюста на великия вожд на почетна стража бяха застанали в работните си облекла шлосер и стругарка.

Дълго гледаха малките деца тъжната картина. Те разбраха, че техният най-добър покровител и закрилник, техният най-добър приятел не е вече между живите. Но той вечно ще живее в техните сърца. Неговото безсмъртно дело ще окриля радостното им и щастливо детство.

Галия Г. Гатев
редактор на много. иражката „Работническа трибуна“

Сталин е най-близкия и най-обичания

Като гъста есенна мъгла по-лази злокобната вест по всичките

чукари на гордия Еленски балкан, разля се над разпръснатите малки махали и колиби и улавя в тежка скръб сърцата на честните и трудолюбиви балканци.

И Балканът сведе гордото си чело. Секна ехото от ударите на горските секачи в Кипилов, Костел, Буйновци, Дрента. Престана за миг скръзното на тежко натоварените с дървен материал коли на Мийковските кираджии. Каго онемели се спогледаха горските работници и едва чуто мълваха: „Сталин умря, умря!“.

„Безкрайча е народната скръб. И сега не е тъй весело в село, чужом, като друг път, — казва Петър Петров от м. Велковци. — Кой не милее за него?“

От сечичката, от махалите, покусени от скръб насладаха към читалищата, горските работници — секачи и извозвачи, стари, жени, деца, за да отдадат почит към своя вожд, учител и баща. Заниза се по разкаляните пътища върволица от хора...

По пътя от Пашовци, от върх Балкана заслзха и дядо Стано Ст. Николов, 65 годишен, секач при горското промишлено стопанство — Буйновци. Властното му чело, не побеждавано и от най-големите и страшни бури и

Великата любов на народа

хали в Балкана, е свесено. Погледът суров. Коравите му и попукани ръце, съборили през десетилетията стотици кубичи дървен материал, са свити.

Рядко салонът в Буйновци се е пълнил с толкова много хора. Слезли са от Пашовци, Речници, Танури, Гущери, Тошеви и др., старците голголави, с кожени калпаки в ръце, жените, забрадени с кафяви и черни забрадки. Мълчаливи — с нескрита любов и признателност, грееща от очите им, всички са отправили поглед към големия портрет на Сталин, обвит в черен креп.

„Не е вече между живите Иосиф Висарионович Сталин“, — бавно и тъжно се понася гласът на докладчика Д-р Петков. Очите на много се насълзяха. Мъртва тишина. Дядо Иван Търнов от Буйновци, 80 годишен, слуша с насълзени очи и зяпнали уста.

Всички стават прави, за да почетат паметта на скъпия Сталин с триминутно мълчание. На Вели глави, със сурово изражение по лицата, тези хора, калени в бурите и ветровете, с несласима воля и желязна вяра в гърдите, мъжествено понасят скъпата загуба.

Между редиците личат се-

качите Марин Петров от Нещеви, Стоян Илиев от Лазарци, Петър Ст. Петров от Гущери, Хр. Недялков от Буйновци, дядо Петър Търнов — 70 годишен, готвач на секачите от обекта и др.

Временно покусени от тежката загуба със смъртта на скъпия Сталин, те о ново стискат юмруци още по-сплотени около Партията и Народното правителство за нови трудови победи. Те много добре помнят недавнашното минало, когато тънеха в мизерия и нищета. Още от пролетта започнаха да молят горските чорбаджии да ги приемат на работа, а пари чак есен та ще видят и то колко. А сега, когато с помощта на Сталин, на Съветската армия се установи народна власт, им се осигури работа и справедливо им се заплаща труда.

За това утре на обектите те с нови сили и вяра в светлото бъдеще ще работят с удвоени сили за изпълнението на плана за сечта и извоза на дървен материал.

С името на Сталин, с помощта на Съветския Съюз за тях се откри нов живот, много по-хубав и по-радостен от предишния.

Н. Балчинов
наш спец. кореспондент

Нови обещания за нови победи

В траурните дни транспортните работници постигнаха още по-големи успехи в изпълнението на производствените си планове. На 6 т. м. служителите и работниците при гара Върбаново от смяната на Минчо Косев с ман-вист Стоянов и началник влак Райко Петров изпълниха дневния си план по натоварването 150 на сто, а транзитния престой на влаковете 202 на сто. На същата дата, изразявайки своята обич към другаря Сталин, служителите при сточна гара Г. Оряховица достигнаха изпълнение на плана си 136 на сто. Отличиха се магазинерът Алексис Христов и приносвачите Димитър Ганев, Иван Хр. Георгиев, Иван Маринов Михнев и др.

В самия ден на 9 март, когато се извърши погребението на другаря Сталин колективът на Вагонно-ремонтното депо обеща да достигне изпълнение на дневния си план 130 на сто. Работниците при депо Иван Атанасов, Здравко Москов, Здравко Аврамов, Христо Лигезов и Димитър Държавков обещаха да изпълнят личния си план 200 на сто, а др. Илиан А. Мицов 172 на сто.

Оддавайки последна почит

към безсмъртния Сталин, бригадата на магазинера Алексис Ив. Христов обеща да изпълни дневния си план 120 на сто, бригадата на Марин Т. Зеленов да достигне 115 на сто изпълнение на месечния си план и др. Всички ремонтни бригади при локомотивното депо обещаха да ускорят ремонта на локомотивите като ги предадат в експлоатация от 2 до 24 часа предсрочно, с което ще внесат своя дял в борбата за ускоряване строителството на социализма.

При свирването на сирените и свирките напрегнатата работа спря. Работниците дадоха клетва пред великата памет на другаря Сталин да останат завинаги верни на неговото безсмъртно дело, на святата българо-съветска дружба, на БКП и другаря Вълко Червенков.

Сирените замлъкнаха. С още по-бързи обороти се завъртяха струговете в локомотивното и вагонно-ремонтно депо.

В израз на своята безпределна любов към вожд и учителя другаря Сталин, локомотивната бригада на машиниста Христо А. Бакев потегли с влак 221 на път за Плевен със 74 вагона вместо 45 по норма.

Тягата прераства в безспирен устрем за пълна победа на великото Сталинско дело.

П. Тарасенков